

Mál nr. 92/2020**M og
V vegna ábyrgðartryggingar A****Ágreiningur um bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu vegna falls af hestbaki****Gögn.**

Málskot mótttekið 16.03.2020 ásamt fylgiskjölum 1-19.

Bréf V dags. 31.03.2020 ásamt fylgiskjölum.

Viðbótarathugasemdir M, dags. 31.03.2020.

Málsatvik.

Hinn 25. september 2019 var M í útreiðartúr á vegum hestaleigunnar A þegar hún féll af baki með þeim afleiðingum að hún meiddist.

Í málskoti lýsir M atvikum sem svo að þegar hún hafði skipt um föt fyrir umræddan útreiðartúr hafi komið í ljós að ekki nógu margir hestar voru tilbúnir með reiðtygi fyrir hópinn. Hafi tveir ungir, líklega 13 – 16 ára, starfsmenn A, verið sendir að sækja og leggja á fleiri hesta. M hafi fengið einn þessara hesta til reiðar. Fyrir ferðina hafi M ekki fengið neinar frekari leiðbeiningar. Eftir um fimmtán mínútna reið hafi hnakkurinn á hesti M byrjað að renna til, og hann runnið út á hlið án þess að hún gæti nokkuð aðhafst, með þeim afleiðingum að hún féll og dróst eftir jörðinni. Hafi M fengið nýjan hnakk og haldið reiðtúrnum áfram en tilkynnt starfsmönnum A að hún fyndi til í baki eftir fallið. M leitaði svo til læknis við heimkomu sína til Bandaríkjanna og kom þá í ljós að hún var með rifbrot auk áverka á mjóbaki.

M krefst bóta úr ábyrgðartryggingu A vegna umrædds atviks enda megi rekja það til saknæmrar og ólögmatrar háttsemi starfsmanna þess. Byggir hún einkum á því að hnakkurinn hafi ekki verið nægilega vel hertur að hestinum og/eða vanbúinn. Þar sem ekki sé gerður áskilnaður um reynslu eða þekkingu þeirra sem fari í umræddar hestaferðir verði að gera ríkar kröfur til A og starfsmanna þess að tryggja í hvívetna öryggi viðskiptavina sinna. Það hafi ekki verið gert, enda hafi ekki verið sérstaklega hugað að því hvort hnakkur á hesti M hefði verið nægilega hertur áður en reiðferðin hófst. Þá hafi atvikid ekki verið skráð eða rannsakað sérstaklega og því sé ekki hægt að fullyrða um að hnakkurinn hafi ekki verið vanbúinn á einhvern hátt. Þá telur M að atvikaskýrsla, áhættumat, verklagsreglur og öryggisáætlun A hafi ekki verið í samræmi við lagaáskilnað.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að samkvæmt A hafi hnakkur M verið yfirfarinn tvisvar, fyrst þegar lagt var á hestinn og síðar eftir að M hafi sest á bak. Hins vegar sé það svo að hnakkur geti aldrei verið fullkomlega fastur við hest og verði knapi þá að vera vakandi fyrir því að hnakkurinn geti verið laus en reiðmennska sé aldrei án áhættu. Þá sé því mótmælt að starfsmenn A hafi verið ungir og reynslulausir, sá yngsti hafi verið 17 ára en haft mikla reynslu af hestum. Þá hafi hnakkurinn verið prófaður af starfsmanni A eftir slysið og hafi hann reynst vera í lagi. Hvað varði viðbrögð við slysi M þá hafi strax verið hugað að henni, henni boðið að snúa til baka með bifreið og eins hafi henni verið boðið að fara á bráðamóttöku til skoðunar en því hafi hún hafnað enda viljað ljúka reiðferðinni. Þá vísar V til þess að samkvæmt skilmálum A hafi M farið í umrædda reiðferð á eigin ábyrgð og áhættu. V hafnar því kröfu M þar sem ekki sé sýnt fram á að slys M sé að rekja til saknæmrar háttsemi af hálfu starfsmanna A og verði að líta svo á að um óhappatilviljun hafi verið að ræða. Jafnframt er því hafnað af hálfu V að A hafi brotið gegn nokkrum reglum sem giltu um starfsemi þess.

Álit:

Af gögnum málsins, sem þó eru töluvert umfangsmikil, verður ekki ráðið að A hafi skráð sérstaklega í þar til gerða atvikaskýrslu lýsingu á umræddu atviki eða orsökum þess og er fallist á með M að atvikaskýrslan sé ófullnægjandi að þessu leyti. Verður því að miða við frásögn M af því hvernig fall hennar atvikaðist og það að orsök fallsins hafi verið sú að hún hafi misst jafnvægi á hestinum þegar hnakkurinn rann til hliðar. Hefur því heldur ekki verið mótmælt sérstaklega. Af myndbandi því sem liggur fyrir nefndinni verður heldur ekki séð að aðrar orsakir komi til álita enda virðast hestarnir þægir

og hópurinn á lítilli ferð. Af myndbandinu verður jafnframt greint að M féll á reiðstíginn vinstra megin við hestinn og dróst með honum með fótinn í ístaðinu.

Telja verður að ástæða þess að hnakkurinn rann til hliðar á þennan hátt hafi verið sú að hann hafi ekki verið nægjanlega hertur að hestinum, þó ekki sé hægt að fullyrða um hvort hnakkurinn hafi ekki verið nægilega hertur við upphaf ferðarinnar eða hvort vanrækt hafi verið að stöðva og huga að festingum meðan á ferðinni stóð. Það er á ábyrgð A að gæta þess að reiðtygi séu lögð á með tryggilegum hætti og að hnakkar séu hertir eins og kostur er. Er sú ábyrgð sérlega rík þar eð um er að ræða þjónustu sem er aðgengileg almenningi og ekki er gerður áskilnaður um sérstaka reynslu þeirra sem fara í ferðir sem þessa. Verður ekki talið að áskilnaður í skilmálum A um að viðskiptavinir fari í reiðferðir á eigin áhættu breyti neinu að þessu leyti.

Þá verður ekki séð að M sjálf geti borið nokkra sök á því hvernig fór. Þannig verður ekki séð að M hafi getað brugðist við á einhvern annan hátt, né verður séð, samkvæmt verklagsreglum og öryggisáætlun A, að gert sé ráð fyrir að viðskiptavinir séu fræddir um það að hnakkar geti verið lausir á hestum og þá hvort, og hvernig, hægt sé að bregðast við því.

Samkvæmt öllu framansögðu má rekja slys M til sakar A eða starfsmanna þess og er bótaskylda þar af leiðandi fyrir hendi.

Niðurstaða.

Má rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 28. apríl 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.